

ÁTJÁRÓK

2022-1-HU01-KA210-ADU-000083157

Fundația Bonus Pastor

Studiu de caz 2
Băiatul care „căuta ceva”
Rezumat

Subiectul studiului de caz este un tânăr din capitală, absolvent de liceu, necăsătorit, cu diagnosticul medical de intoxicație acută cauzată de un agent psihoactiv halucinogen, o tăietură survenită într-un accident de circulație și anxietate.

Cariera sa pe piața muncii a avut o evoluție spectaculoasă în timpul procesului terapeutic: la începutul terapiei era șomer, fără permis de conducere. Anterior, a lucrat ca vânzător într-un supermarket local. În decursul a peste 1 an de terapie, a avut două locuri de muncă și a obținut permisul de conducere. Conform informațiilor mele cele mai recente (2023), în prezent este angajat.

Are abilități intelectuale bune, manifestă un interes constant în direcția transcendentă, ceea ce l-a încurajat să folosească substanțe halucinogene. Hobby-uri: pictură, filozofie, compunere de muzică. Prezintă valori *peste medie* în reziliență.

Situația socială: tatăl, susținătorul familiei, și-a pierdut capacitatea de muncă, ceea ce a condus la dificultăți financiare în familie. A urmat divorțul, apoi o nouă căsătorie și o nouă familie.

La început nu a avut nicio motivație, a venit mai mult la presiune externă, mai târziu motivația i-a crescut și s-a internalizat. Un motiv recurent al conversațiilor noastre a fost că mama sa nu îl înțelege cu adevărat („nu poate ține pasul cu vremurile de azi”) și are multe așteptări față de el.

A început să consume alcool în mod moderat la vârsta de 15 ani, în special la petreceri, și este fumător regulat. Mărturisește că la aniversarea sa de 17 ani a folosit pentru prima dată marijuana, apoi de alte 3 ori ecstasy. A avut și o experiență cu LSD. Nu are antecedente penale.

O resursă emoțională importantă este relația cu fratele său, relația cu prietenii, muzica, citește frecvent.

În cursul managementului de caz m-a motivat faptul că a rămas în terapie pentru o perioadă îndelungată, am simțit că s-a dezvoltat între noi o relație terapeutică bună. Procesul terapeutic a ajuns la bun sfârșit și i-am oferit posibilitatea de a reveni când simte nevoia. Reintegrarea lui la locul de muncă s-a dovedit a fi de succes.

În total, ne-am întâlnit de 23 de ori, de două ori împreună cu mama sa. La început a venit săptămânal, apoi la două săptămâni sau lunar. Am lucrat pe următoarele teme: investigarea istoriei familiale; relațiile interfamiliale (rezolvarea conflictelor, în special cu mama); stabilirea obiectivelor (abținerea pe durata terapiei, căutarea scopurilor de viață, auto-cunoaștere); căutarea unui loc de muncă, suport; menținerea locului de muncă; discutarea

întrebărilor legate de relațiile de cuplu; importanța relațiilor pozitive de prietenie. La ședința finală am făcut o retrospectivă a drumului parcurs și am evaluat împreună rezultatele obținute. Am convenit că poate reveni la o ședință sau la mai multe dacă va simți nevoia. A revenit o singură dată când a dorit să-și ajute un prieten cu probleme de consum de substanțe.

O întâmplare specifică despre client este că își exprima starea emoțională actuală prin coafură, îmbrăcăminte și în desene. Spre finalul procesului terapeutic a reușit să comunice cu naturalețe despre acesta.

Aproximativ după o jumătate de an am observat că începe să iasă din starea de șoc, și începe o renaștere din criză. Pe măsură ce a fost dispus să-și caute loc de muncă și să lupte pentru a nu renunța ușor la primul obstacol întâlnit, a devenit vizibilă și recuperarea din depresie și anxietate. Relația și comunicarea cu mama s-a îmbunătățit într-o anumită măsură.

Consider ca rezultat menținerea abstinentei în timpul ședințelor, discuțiile despre traumele suferite, de care a fost capabil abia după jumătate de an, căutarea unor locuri de muncă și două încercări de a și le menține, perseverența și creșterea rezilienței, îmbunătățirea relației cu mama sa.

Consider ca problemă că deși nu a consumat substanțe în timpul terapiei sale de mai mult de un an, nu s-a angajat să păstreze abinența totală. A menținut câteva relații de prietenie cu persoane care consumă substanțe, ceea ce ar putea să-l pună în pericol. Nu a simțit nevoia de a se alătura unui grup de sprijin.

Din punct de vedere profesional consider că este probabil ca trauma suferită va mai deveni proeminentă în viața sa și să fie necesară o prelucrare suplimentară. Ar fi important să consolideze și mai mult acele relații interpersonale pozitive care l-ar întări în menținerea stării sale actuale.

Dacă ar trebui să evaluez procesul de recuperare pe o scară de la 1 la 10, aş spune că se află între 6 și 8. Momentan se află înaintea însușirii experiențelor în viață, în muncă și în relația de cuplu dar la care, având în vedere capacitățile și stadiul său de viață, este în mare parte pregătit.

Târgu Mureș, 06. 11.2023